

cá' tranh tiêu. Tự nơi tâm địa của mình là cái giác-tánh Như-Lai, phóng ra vô lượng quang-minh, ngoài thì chiếu sáng sáu cửa đều dặng trong sạch, lướt khỏi sáu cõi Trời Lục-dục. Nơi trong tánh của mình mà chiếu tỏ, thì trừ được ba độc, các tội thuộc về địa-ngục tức thời tiêu tan. Trong ngoài triệt để sáng-suốt, như vậy có khác gì Tây-phương đâu, nếu không tu như thế, làm sao đến đó dặng.

254. V. Lời nói của đức Lục-tổ mắc quá, tôi hiểu lờ mờ không được đích-xác, xin cho biết câu : *Tự nơi tâm địa của mình là cái giác-tánh Như-Lai, phóng ra vô lượng quang-minh, ngoài thì chiếu sáng sáu cửa đều dặng thanh tịnh, lướt khỏi sáu cõi Trời Lục-dục ?*

Đ. Giác-tánh Như-Lai là chơn-tâm thường trụ diệu-minh, nếu ông hằng lấy chơn-lý của Đại-thừa tâm pháp, tức là Đại-trí-huệ quang-minh mà soi chiếu nơi tâm địa, đánh dẹp các lòng tà quấy : như lòng nhân ngã, lòng tà vạy, lòng phiền-não, lòng độc hại, lòng giả dối, lòng trần lao, lòng tham sân, thì đúng với câu : *Từ nơi tâm-địa của mình là Giác-tánh Như-Lai, phóng ra vô lượng quang-minh.*

Ông nên biết rằng phóng ra vô lượng quang-minh, tức là phóng ra vô lượng trí-huệ để đánh dẹp lòng tà quấy, lọc sạch vô-minh trở nên sáng suốt vô ngần. Nếu làm được như vậy thì sáu căn thanh-tịnh, hoàn toàn giải-thoát, vượt khỏi sáu cõi Trời Dục giới.

Cái pháp duy-tâm Tịnh-độ mà đức Lục-Tổ nói đó là một pháp Đại-thừa Đốn-ngộ. Vì lẽ ấy ngài mới nói : *Bằng ngộ được pháp Đốn-ngộ vô sanh này, thì thấy Tây-phương tức khắc. Còn như không tỏ ngộ, dầu niệm Phật cầu vãng-sanh, dường ấy làm sao đến được.*

255. V. Cõi Tây-phương của đức Phật A-Di-Đà nói có sen mọc và liên-hoa hoá thân (bông sen hoá làm thân người), quả vậy chăng ?

Đ. Đó là lời nói bóng về sự trong sạch. Nhưng nếu ông tin cũng không có hại, bởi thần thông của Phật làm việc gì lại không được.

Trong sách Phật thường lấy bông sen thí dụ sự trong sạch, hễ ai trong sạch tới bậc nào (cũng như trừ sự mê lầm của mình tới bậc nào), thì chứng đắc tới chừng ấy. Vì lẽ đó mới có bày ra thượng phẩm thượng sanh, trung phẩm trung sanh, và hạ phẩm hạ sanh. Trong mỗi phẩm lại chia làm ba bậc, cộng lại cả thấy là chín phẩm (cửu phẩm liên hoa).

256. V. Ai tu tới bậc nào thì chứng quả Niết-bàn bậc này, thí dụ như Hữu-dư Niết-bàn, Vô - dư Niết-bàn, Tánh-tịnh Niết-bàn... Pháp-môn niệm Phật có chứng nhiều cõi Tịnh-độ như nhiều thứ Niết-bàn chăng ?

Đ. Pháp niệm Phật cũng nói rành có nhiều thứ Tịnh-độ như nhiều thứ Niết-bàn mà ông đã kể ra. Đại khái có bốn thứ Tịnh-độ :

- 1.— Phạm, Thánh đồng-cư Tịnh-độ,
- 2.— Phương tiện hữu-dư Tịnh-độ,
- 3.— Thiết báo trang-nghiêm Tịnh-độ,
- 4.— Thường-tịch-quang Tịnh-độ.

257. V. Phạm Thánh đồng-cư Tịnh-độ là gì ?

Đ. Là cõi Tịnh-độ mà các bậc Thánh như La-hán, Bích-chi, Bồ-tát, và Phật đồng ở chung lộn với chúng-sanh dặng giáo-hoá chúng-sanh mau thoát khỏi lục đạo luân-hồi.

258. V. Thế-gian là cõi ngũ trược ác thế, ngoài sự nhỏ bần còn có chiến-tranh tàn-nhẫn, mà nói là trong sạch và gọi là «Tịnh độ đồng-cư» sợ không nhầm chăng ?

Đ. Hễ lòng trong sạch thì chỗ nào cũng sạch, còn như lòng ố trược dàu ở Tây-phương cũng chẳng sạch nào. Lời hỏi của ông nằm trong trường hợp của ông Xá-Lợi-Phất. Trong kinh Duy-ma, Phật có thuật rằng :

Lúc ấy, ông Xá-Lợi-Phất móng lòng ngắm-nghi rằng : « Nếu Bồ-tát tâm tịnh, thì cõi Tịnh-độ của Phật cũng tịnh (trong sạch). Nhưng có sao đức Thế-tôn (Thích-Ca) của ta, trong lúc làm Bồ-tát, tâm của Ngài không tịnh hay sao, mà quốc độ của Ngài lại ố trược như vậy ? »

Phật biết được lòng móng niệm của ông Xá-Lợi-Phất, liền trả lời rằng : *Này Xá-Lợi-Phất ! Ông nghĩ sao ? Mặt trời mặt trăng phải chẳng không tịnh, nên người mù chẳng thấy ?*

— Bạch Thế-tôn ! Đó là tại người ấy mù nên chẳng thấy, chớ chẳng phải tại mặt trời, mặt trăng.

— Này Xá-Lợi-Phất ! Quốc độ của ta vẫn tịnh mà ông chẳng thấy được.

Ông Loa-Kế Phạm-Vương xen vô, nói :

— Này ông Xá-Lợi-Phất ! Ông chớ có nghĩ như thế mà cho rằng quốc độ của Phật không tịnh, là sở dĩ sao ? Bởi chính tôi thấy cõi Phật Thích-Ca Mâu-Ni thanh-tịnh, có khác nào cõi của Tự-Tại Thiên-Vương đâu.

Xá-Lợi-Phất trả lời : « Chính tôi thấy quốc-độ này toàn gò nong ngồn-ngang, hầm hố chi chít, gai chông đá cát đầy đầy, núi non chón chón, gia di có vô số những điều ố trược, độc ác.»

Loa-Kế Phạm-Vương nói : « Tai lòng của ông có cao thấp, có tịnh có ố... mới thấy ra như vậy. Nếu ông nương theo Phật huệ, thì đâu có thấy như thế.

Này ông Xá-Lợi-Phất ! Bực Bồ-tát đối với tất cả chúng sanh thấy đều bình-dẳng, thân tâm trong sạch. Nếu ông do theo trí-huệ của Phật, thì thấy được quốc độ của Phật vẫn thanh-tịnh.

Hai ông còn đương thảo luận, Phật dùng ngón chơn bắm xuống đất, tức thời trong cõi tam thiên, đại thiên thế-giới có vô số trân bảo đồ trang sức, không khác nào như cõi « Bảo-trang-nghiêm Phật » đầy đủ vô lượng công đức.